

ה"ת 9826/04 - מוחמד גבארין נגד מדינת ישראל

בית משפט השלום לתעבורה בעכו

ה"ת 23-04-9826 ג'בארין נ' מדינת ישראל
תיק חיצוני: 9474-12-22

בפני כבוד השופטת אסתר טפטה גרדיה
 המבקש מוחמד גבארין
באמצעות ע"ד זיאד זואבי
נגד
משיבה באמצעות ע"ד ملي בנזינו מדינת ישראל

החלטה

1. הונחה לפני בקשה להחזרת תפוס, לפי סעיף 34 לפקודת סדר הדין הפלילי [מעצר וחיפוש] התשכ"ט-1969 (להלן - הפסד"פ).

2. נגד המבקש הוגש, ביום 22.12.22, כתוב אישום, בתיק שמספרו 22-12-9474, המייחס לו עבירות של נגיעה בקלות ראש, שינוי מבנה הרכב ונήגתו במצב העולול לסיכון עברי דרך.

כעולה מכתב האישום, ביום 4.5.22, סמוך לשעה 18:25, נהג המבקש ברכב פרטי, מסוג "אודיו", מ.ר. 35-880-54, בכיביש עירוני, בשפרעם, כשהרכב בוצעו שינויים מבנה, כמפורט בכתב האישום. בין היתר הותקנו ברכב מנוע השונה מזה הרשום ברישון הרכב, צמיגים ב מידות שאין תואמות את סוג הרכב, קפיצים לא מקוריים שימושיים להנמכת הרכב, צלחות בלמיים לא מקוריות, וברכב נמצא מחשב נייד המחבר למחשב הרכב, אשר מחשיך כי מחשב הרכב עבר פריצה או שינוי תוכנה.

אותה עת נהג המבקש ברכבו, בקלות ראש, בכך שנהג ברכב בו נמצא ליקויים בטיחותיים חמורים אשר יש בהם סיכון למבקש ולמשתמשי הדרך האחרים.

בהודעה לבית המשפט, שצורפה לכתב האישום, צוין כי בהתאם לסעיף 39 לפקודת סדר הדין הפלילי [מעצר וחיפוש] נוסח חדש, התשכ"ט-1969, תבקש המשasmaה לחייב את הרכב בו בוצעו העבירות, וכן מחשב נייד אשר היה ברכב.

בשלב זה התיק העיקרי קבוע להקראה ליום 19.6.23.

תיק החקירה הוגש לעיוני.

3. כעולה מתיק החקירה, הרכב תפוס החל מיום 4.5.22.

ביום 7.7.22, נדחתה בקשה להחזרת תפוס שהגיש המבקש במסגרת ה"ת 13771-05-22. בהחלטה צוין כיוםן של

ראיות הקשורות את המבוקש לביצוע העבירות, וכי נוכחות העבירות קיימן פוטנציאלי חילוט לרכיב. עם זאת, נוכח פרק הזמן הקצר שחלף מאז תחילת החקירה, ומורכבות החקירה, נקבע שיש לאפשר למשיבת המשר החקירה, שהרכבת, שמהווה את הרأיה העיקריית בתיק, בחזקתה, וכי טרם בשלה העת להורות על החזרתו.

4. הבקשה שלפני הוגשה ביום 23.4.23, וביום 21.5.23 נערכן דין בבקשתה.

הסגור מבקש להורות על השבת הרכב מהטעמים שלhalbן:

א. אכיפה ברנית - לשיטת הסגור, העבירות שמיוחסות למבקר נובעות מעצם השינויים שנעשו ברכיב, וכי אין מדובר בעבירות חמורות, כגון, נסעה בנסיבות או מעורבות בתאונת. לטענותו, בתיקים מעין אלה, לא נתפס הרכב, ולא מתבקש חילוטו,DOI באפליה זו, כלפי המבוקש, כדי להורות על השבת הרכב לאלא. הסגור עתר להורות למשיבה, מכוח סעיף 74 לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב] התשמ"ב-1982, לחשוף את מספר התקיקים בהם, בעבירות דומות, נתפס הרכב, והתבקש חילוטו, לעומת מספר התקיקים, בהם לא קיים היליך דומה.

ב. התפיסה מנוגדת לנוהל משטרתי - נטען כי על פי נוהל המשטרה, שכותרתו "חילוט כל רכב בעבירות תעבורה", שמספרו 300.10.04, וכן על פי הנוהל שקדם לו, שצורך לבקשתה, אין למשיבה סמכות לחייב רכבים בעבירות האמורויות. לשיטת הסגור, הגם שרישמת העבירות, המצוינת בנוהל, בעטיה רשאית המשיבה לבקש חילוט, אינה סגורה, הרי שאינו בתיק הנוכחי נסיבות לכך, או צבר עבירות או עבר פלילי ותעבורי שמצויך זאת, על פי הנוהל. כן הופנה בית המשפט לבש"פ 3434-21 יוסף אלנאשף נ' מדינת ישראל (15.6.21) (להלן - עניין אלנאשף), שם נפסק כי על תפיסת רכב, לפי סעיף 32 לפס"פ, להיעשות על פי אמות מידת מנהליות ברורות.

ג. הליכים קודמים, החלוף זמן רב, פגיעה קשה בKENNIN - נטען כי בקשה דומה קודמת שהגיש המבוקש נדחתה בעבר כדי לאפשר למשיבה להשלים חקירתה, כשהרכבת בחזקתה. כעת, חלפה למעטה משנה מיום תפיסת הרכב, והוגש כתוב אישום, ولكن בשלה העת להשבת הרכב. עוד נטען כי תפיסת רכב יקר ערך לתקופה של למעטה משנה, טרם הורשע המבוקש, יש בה ממשום פגיעה קניינית במבוקש, והיא אינה מידיתית.

ד. העדרן של ראיות לכואורה - לטענת ב"כ המבוקש, קיימים証據 meaningful בראיות. טענה זו לא פורטה.

המשיבה מתנגדת לבקשת מהנימוקים שלhalbן:

א. לשיטתה, כתוב האישום כולל הودעה בדבר חילוט הרכב בתום היליך, והמשיבה מתכוונת לעתור לחילוטו. טענות ההגנה בדבר החילוט, מוקמן לתום היליך העיקרי, ועל כן הנוהל, שענינו חילוט כל רכב בעבירות תעבורה, אינו רלוונטי בשלב זה.

ב. בשלב זה עדין לא ניתן מענה לכתב האישום, והרכב, אשר בו בוצעו, לכואורה, שינוי מבנה, נחוץ להוכחת השינויים שנעשו בו ותפוס כראיה וכמוצג בתיק. זאת, בגיןוד לרכב באמצעותו בוצעו עבירות כגוננהגה בשכרות או נהגה בפסילה.

ג. המשיבה עותרת לחילוט במספר רב של TICKS, הן במקרים בהם מבוצעת עבירה ברכיב, והן במקרים בהם הרכב עצמו מהווה את העבירה, כגון תיק זה.

.5. בדיעו שנערך לפני הוסיף וטען הסגנור כי יש לדוחות את טענת המשפט כי הרכב דרוש לה קריאה וממצаг, שכן אין לכך אזכור בכתב האישום. זאת ועוד, ככל שהרכב דרוש קריאה, הרי שבתיק החקירה קיימת חוות דעת מומחה, מטעם המשפטיה, בדבר השינויים הנטען בכתב האישום, אך אין צורך ברכב עצמו להוכחת העבירה, ויש לבחור באפשרות שפוגעת פחות בנאשם.

.6. ביום 30.5.23 הוריתי למשיבה להציג את הנהול העדכני לעניין חילוט כלי רכב בעבירות תעבורה.

8.12.22 המשיבה המציגת את הנהול שעינינו "חילוט כלי רכב בעבירות תעבורה", מספרו 300.10.04, שתחילה ביום (להלן - נוהל החילוט). המשיבה שבה והדגישה כי הנהול רלוונטי אך לשלב החילוט ובית המשפט הפנה לסייע 3 להנהל, הקובע כי מלבד רשימת העבירות שצינו בו, ובעתן ישחקל האפשרות לחילוט רכב, ניתן לשקל חילוט בשים לב לנסיבות האروع, סוג העבירות שבוצעו, לרבות מקרה בו עולה צבר של עבירות המניות בטבלה במינון שונה או ביחס עם עבירות אחרות/مالו המניות בטבלה...".

בתגובה טען הסגנור כי הנהול רלוונטי, לאחר שהמשיבה מבקשת לחייב הרכב, וכי סמכות התפיסה כמה מכח סמכות החילוט בתום ההליך.

עוד הוסיף וטען הסגנור כי בנגד לפס"ד 35 לפס"פ, הרכב תפוס על ידי המשפטיה לתקופה של מעלה מחצית שנה, ללא שהוגשה מטעמה בקשה מתאימה להארכת התפיסה, ומכאן שתפיסתו נעדרת סמכות.

הכרעה

.7. לאחר שיעינתי בטיעוני הצדדים, אני סבורה כי דין הבקשה להחזרת התפוס להיחות, ואבאר.

.8. ראשית נבחן האם קיימות ראיות לכואורה לביצוע העבירות שמיוחסות למבקר, והאם ניבטה מהמשר נהיגת המבוקש מסוכנות.

אשר לראיות לכואורה -

יעינתי בתיק החקירה ומצאת כי קימן של ראיות לכואורה לביצוע העבירות שמיוחסות למבקר. אפנה בעניין זה לדוחות השוטרים תאופיק מחשי ואביב יחזקאל, דוח עיכוב של המבוקש, הודיעות המבוקש והנוסעים שהוא עמו ברכב, חוות דעת מומחה של רס"מ סאלח סoid, בדבר השינויים שבוצעו ברכב, מיום 22.10.23, רישון הרכב, אישור רישום בעלות רכב, אישור משרד הרישי בקשר בעניין בעלות המבוקש ברכב.

הסגנור העלה בבקשתו טענה כללית לקיומו של כרsumם בחומר הraiות, אולם זו לא פורטה ולא נמקה.

בהתאם האמור, אני קובעת כי בשלב זה, קיימות די ראיות לכואורה להוכחת המיחס למבקר.

אשר למסוכנות -

למבקר מיוחסות עבירות של נהיגה בקלות ראש, בכך שנאג ברכב בו נמצאים ליקויים בטיחותיים חמורים, שמסכנים את משתמשי הדרך, שינוי מבנה רכב, נהיגה במצב העולול לסיכון עובי דרך. חומרתן של עבירות אלה רבה והסיכון שניבט מהן למשתמשי הדרך ולנהג גבוה.

אשר לנسبות המקרה, השוטרים ציינו בדוחות הפעולה שערכו כי הם משמשים כסירירים בוחנים מוסמכים, והבחינו שהרכב, בו נаг המבוקש מונמר, ומהאגוז יצא רעש חזק. כן ציינו כי בבדיקה תקינות שערכו לרכב נמצא ליקיים, בהם, אגוז מרעיש, שינוי במערכת פליטה, הנמוכות, צמיגים שאינם תואמים את רישון הרכב, ומערכת מתילן שמותקנת בתא מטען. כן נתפס מחשב נייד שמחובר למחשב הרכב, ועלה חישד כי בוצעו שיפורים במנוע שאינם חוקיים. עם הנגה ברכב היו 3 נוסעים.

כעולה מגליון הרשעוני, המבוקש נוהג מעת 2014 וצבר לחובתו 17 הרשעות קודמות, בהן סטייה מנתיב נסיעה תוך הפרעה לתנועה, מעת 2022, CISIO או ציפוי שימוש רכב, מעת 2022, התנהגות ללא זהירות בדרך, מעת 2021, CISIO או ציפוי שטח הפרדה על ידי רכב, מעת 2020, נהיית טרקטוריון ללא קсадת מגן, מעת 2020, 2 הרשעות של אי החזקת הגה בשתי ידיים, מעת 2019, 3 הרשעות של מהירות, מעת 2019, רכב שמבנהו, ציוויל, אביזרו שלא לפיה התקנות, מעת 2019, עקיפה מימין, מעת 2018, נהייה בחוסר זהירות, מעת 2018, 2 הרשעות של רכב לא תקין ללא מעת הודעת אי שימוש, מעת 2017, ועוד.

ניסיונות ביצוע העבירה, ובערו התעבורתי של המבוקש, שכלל הרשעות רבות אף מהשנים האחרונות, בהן, עבירות הקשורות לתקינותו של הרכב, מעידות על מסוכנותו הגבוהה.

הסמכות לתפיסת הרכב

11. סעיף 32(א) לפס"ד "פ" קובע:

"**רשי שוטר לתפוס חפץ, אם יש לו יסוד סביר להניח כי באותו חפץ נועבה, או עומדים לעבור, עבירה, או שהוא עשוי לשמש ראייה בהליך משפטי בשל עבירה, או שניתן כ舍ר בעד ביצוע עבירה או כאמור לביצועה.**"

הפסיקה עמדה על כך כי תפיסת חפץ נועדה לשרת מספר תכלויות, מניעת ביצוע של עבירות, שימוש בחפץ כראייה בהליך וחילוט הרכב במקרה של הרשעה (ראו לעניין זה גם **בש"פ 3434-21 יוסף אלנאנש נ' מדינת ישראל העליון בבש"פ 77/97 חג'ג' ואח' נ. מדינת ישראל** (8.1.98)). (15.6.21)

12. הליך של תפיסת רכוש הוא אמצעי דרמטי, יש להשתמש בו, באופן זהיר ומדוד, ורק כאשר "חולפת תפיסה" אחרת שיש בה כדי לצמצם את הפגיעה הקניינית הנגרמת בשל התפיסה. ראו לעניין זה דברי בית המשפט העליון **בבש"פ 77/97 חג'ג' ואח' נ. מדינת ישראל** (8.1.98):

"**הפגיעה ברכשו של אדם על ידי נטילתו ממנו, על מנת להבטיח אפשרות חילוט בעתיד, היא פגעה ברכשו ובקניונו ולפיכך יש לנקט בו רק אמצעי אחרון ובהעדר אמצעים חולופים להבטחת אותה תכלית. כך יש לעשות בהשראת חוק יסוד: כבוד האדם וחירותו וכן יש לעשות על פי עקרון המידדיות המקובל עליינו.**"

עליה, אפוא, כי על בית המשפט להכריע בבקשתה, בהתאם לחוק יסוד: כבוד האדם וחירותו, ובהתבסס על עקרון המידדיות, תוך עירication איזון בין זכותו הקניינית של הנאשם לבין האינטרסים של הציבור. כך גם פגיעת המשטרה בזכות הKENNIIN של המבוקש חייבת להיות על פי דין, למטרה רואייה, ובמידה שהיא עולה על הנדרש.

זאת ועוד, גם אם קיימת עילה שהצדקה מלכתהילה את תפיסת החפש מלכתהילה, יש לבדוק האם מתקיימת עילה להמשך תפיסטו בחילוף זמן, ואם כן, יש לבדוק האם קיימת "חלופת תפיסה", שיכולה להגשים את תכלית התפיסה, אך ללא תיווצר פגיעה בלתי מידתית בבעל הקניין (ראו **בש"פ 99/9966 אליהו עובדיה נ. מדינת ישראל** (22.5.00)).

בהת'ת (תל אביב-יפו) 20-05-12874 מורה אבו חוצה נ' מדינת ישראל (24.6.20) (להלן - עניין אבו חוצה), ערך כב' השופט א' האוזמן הבחנה בין מקרה בו החפש התפוס הוא עצם "תמים", כשר וחוקי, אולם אופן השימוש שנעשה בו היה פסול, בו אין כל מנעה לבחון חלופת תפיסה, לבין מקרים בהם עצם החזקת הרכב מהוות סיכון או ביצוע עבירה.

בעניינו, טוענת המשיבה כי תפיסת הרכב נועדה לשתי תכליות, שימוש ברכב כראיה בהליך, וכן השינויים המבנימים שבוצעו בו, לכואורה, וחילוט הרכב במקרה של הרשעה.

כעולה מכתב האישום, ברכב בוצעו, לכואורה, שינוי מבנה מהותיים, בהם, בין היתר, התקנת מנוע השונה מהמנוע אשר רשום ברישון הרכב, התקנת צמיגים במידה שאינן תואמות לרכב, קפיצים לא מקוריים שימושיים להנמקת הרכב, בלמים לא מקוריים, וברכב נמצא מחשב נייד הקשור למחשב הרכב, דבר אשר מחייב כי מחשב הרכב עבר פריצה או שינוי תוכנה.

למבחן מיזוחות בכתב האישום עבירות של נהיגה בקלות ראש וניגנה במצב העולול לסיכון עבורי דרך ושינוי מבנה רכב, וכן הליקויים הבטייחותיים החמורים שנמצאו ברכב, אשר יש בהם כדי לסקן את המבחן ואת יתר משתמשי הדרך.

המשיבה טענה, כאמור, כי הרכב נתפס מהטעם שהוא נחוץ לה כראיה בהליך העיקרי, שכן מדובר בשינויים, לכואורה, שנעשו במבנהו. המשיבה, אפוא, מבקשת להוכיח באמצעותו את העבירות שמיוחסות למבחן.

עם זאת, גם אם קיימת עילה שהצדקה את תפיסת הרכב בתחילת הדרך, יש לבדוק האם מתקיימת עילה להמשך תפיסטו בחילוף זמן, ואם כן, האם קיימת חלופת תפיסה, שיכולה להגשים את תכלית התפיסה, שפגיעתה במבחן פחותה.

בהתחשב בכך שההליך העיקרי מצוי בראשתו, וטרם נערכה החקירה, כך שבמהלך ההליך יתכן ויעלה צורך לבדוק את הרכב, כפי שהוא היה במועד בו נתפס, תכלית תפיסת הרכב, לצורך השימוש ברכב כראיה בהליך, ובירור האמת, עדין לא פג. בנסיבות אלה לא ניתן להגשים את תכלית התפיסה בחלופת תפיסה, שכן הרכב עצמו, כפי שהוא, נדרש כראיה בהליך.

טענת הסגנון כי בתיק קיימת חוות דעת מומחה, מטעם המשיבה, בדבר השינויים הנ眷טים בכתב האישום, ועל כן נדרש בחזקת הרכב עצמו, דינה להידחות, שכן יתכן כי הצדדים יבקשו לבדוק את הרכב עצמו במסגרת ההליך, אך שלא היא די בחווות הדעת האמורה.

האזורתי לטענת הסגנון כי מדובר בכתב יקר ערך, שתפות למעלה משנה, החקירה הסתאיימה, והוגש כתב אישום, ועל כן הבשילה העת להשבתו, אולם בנסיבות המקרה, בהן הרכב עצמו נדרש כראיה מרכזית בתיק, כשעדין לא בוצעה

הקראה בתיק העיקרי, וכן הסיכון שניבט מהרכב עצמו, אני סבורה כי יש להעדיף את אינטרס הציבור להחזקת הרכב ולמצוי הדין, על פני אינטרס המבקש בקנינו, וכי הפגיעה שנגרמת למבקש, בניסיבות אלה, היא מידתית.

אשר לטענת הסגנון כי הרכב תפוס למעלה מחייב שנה, ללא שהוגשה בקשה להארכת התפיסה, בגיןו
סעיף 35 לפס"פ

13. סעיף 35 לפס"פ קובע כי -

אם תוך ששה חודשים תפיסת החפש על ידי המשטרה, או מיום שהגיע לידי, לא הוגש המשפט אשר בו ציריך החפש לשמש ראייה ולא ניתן צו על אותו חפש לפי סעיף 34, תחזיר המשטרה את החפש לאדם אשר מיידי נלקח; אך רשאי בית משפט שלום, על-פי בקשה שוטר מוסמך או אדם מעוניין, להאריך את התקופה בתנאים שיקבע.

סעיף 34 לפס"פ קובע כי -

על פי בקשה שוטר שהוסמך לכך על ידי קצין משטרה בדרגת מפקח משנה או בדרגה גבוהה מזו דרך כלל או לעניין מסוימים (להלן - שוטר מוסמך), או על פי בקשה אדם הtoupper זכות בחפש, רשאי בית משפט שלום לצוות כי החפש ימסר לתובע הזכות או לאדם פלוני, או שנางנו בו אחרת כפי שורוה בית המשפט - הכל בתנאים שיקבעו בצו.

בעניינו, ביום 7.7.22 דחה בית משפט השלום בחיפה, בקשה להזרת תפוס שהגיש המבקש, ומכאן שניתן צו לפי סעיף 34 לפס"פ, בתוך ששה חודשים מיום תפיסת החפש על ידי המשטרה. בניסיבות אלה, טענת הסגנון נדחתה.

אשר לטענות המבקש לאכיפה בררנית, ולאחר שההתפיסה מנוגדת לנוהל המשטרה

14. בע"פ 3507/19 עבד אלסמד בורקאן נ' מדינת ישראל (03.12.2020), שם נדונה טענת האכיפה הבררנית, ציין בית המשפטعلילן כי זו שמורה למקרים חריגים, וכי הנטול המוטל על כתפי נאשם הטוען לקיומה הוא כבד, וכן חזקת התקינות המנהלית שעומדת לרשות. כן צוין כי על הנאשם להניח תשתיית ראייתית ראשונית ולהראות כי לכוארה בוצעה אבחנה בלתי ראייה בין שווים, ולאחר מכן יעבור הנטול לרשות לסתורה.

עוד נקבע בעניין בורקאן כי בניסיבות בהן קיימת מדיניות מוצחרת המדריכה את רשותות התביעה, והרשות פועלה בהתאם לה, יש להකפיד בנטול הראייה על הטוען לאכיפה בררנית ולדרוש כי יציבע על חריגה שיטיתית ולאורך זמן מדיניות האכיפה של הרשות (שם, פסקה 14).

בעניינו, המשיבה הגישה את נוהל "חילוט כלי רכב בעבירות תעבורה", שתחילה ביום 8.12.22.

נוהל החילוט מכוון את הפעלת שיקול דעתה של המשיבה בכל הקשור לסמכתה לתפיסת כלי רכב, שנוצעו לחילוט.

סעיף 2 לנוהל קובע כי מטרת הנוהל לייצר מדיניות אחידה למשטרה ולגורמי התביעה בכל הקשור לתפיסה וחילוט רכבים בעבירות תעבורה, ולהסדיר את אופן תפיסת הרכב, והעבירות המצדיקות חילוטו.

סעיף 1(א) לנוהל קובע כי הנהל מתייחס לתפיסת רכבים אשר היו מעורבים בעבירות תעבורה חמורות, ונתפסו על פי דין לצורכי חילוט.

בעניינו, כהודעת המשיבה בכתב האישום, הרכב נתפס, בין היתר, לצורכי חילוטו. מכאן שעל המשיבה לפעול בכל הקשור לתפיסת הרכב, בהתאם לנוהל.

סעיף 3 לנוהל קובע רשיימת עבירות בהן תישקל האפשרות לחילוט הרכב שבוצעה בו עבירה. העבירות שמיויחסות למבצע איןן כוללות ברשימה.

סעיף 3(א) קובע כי אין מדובר ברשימה סגורה, ומדגיש כי נוסף לרשיימת העבירות שמצוינה בסעיף, ניתן לשקלול חילוט הרכב בשים לב לנסיבות האירוע, סוג העבירות שבוצעו, לרבות מקרה בו עולה צבר של עבירות המנוונות בטבלה, במינון שונה או ביחיד עם עבירות אחרות מלאו המנוונות בטבלה, עברו הפלילי-תעבורי של החשוד, ותק הניגטו, סוג הרישויו וסוג הרכב. כל זאת בכפוף לאישור הגורמים המצוינים, ולאחר היעוץ עם ראש ייחידת התביעות ומינימוקים שירשםו בתיק החקירה.

בעניינו, למבצע מיויחסות עבירות של שינוי מבנה הרכב, נהיגה בקלות ראש, נוכח הליקויים הבטיחות החמורים שנמצאו ברכב, נהיגה במצב העlol לסיכון עובי דרך. עיון בתיק החקירה מעלה כי ניתן אישור של רמ"ח (ראש מחלקת) תביעות פלילי לבקשת החילוט, נוכח המسوוכנות שנש��פת מהרכב.

בהתנתק העבירות שמיויחסות למבצע, שינוי המבנה המשמעותיים שנעשו ברכב, והסיכון הרב שניבט מהרכב למשתמשי הדרך, ובהתחשב בעברו התעבורי של המבצע, שכלל הרשעות אף מהשנים האחרונות, בהן עבירות מסוימתה משפחה, כשבקשת החילוט קיבלה את אישור רמ"ח תביעות פלילי, אני סבורה כי מקרה זה, נוכח חומרתו, חוסה תחת אותם מקרים בהם, על פי הנהל, ראשית המשיבה לבצע חילוט הרכב.

בנסיבות אלה, תפיסת הרכב, לצורכי חילוטו בתום ההליך, נעשתה על פי הנהל.

משמעותי כי המשיבה פעולה בהתאם לנוהל, על מנת להוכיח כי התקיימה אכיפה בררנית לפני המבצע, היה על המבצע להציג על חריגה שיטיתית ולאורך זמן מהנהל. טענת המבצע לאכיפה בררנית, נטעה בכלל, ללא שהונחה לה כל תשתיית ראייתית, ומכאן שהמבצע לא עמד בנTEL הראשוני שמוסטל עליו להניח תשתיית ראייתית לקיומה של האפליה הנטענת.

בנסיבות אלה, הטענה לאכיפה בררנית נדחתה.

15. נוכח האמור מעלה, נוכח מהות העבירות שמיויחסות למבצע, נחיצות הרכב כראיה בהליך העיקרי, והסיכון שניבט מהרכב, אני מורה כי בשלב זה הרכב התפוס ישאר בחזקת המשיבה.

nocach amor, haksha l'hazzot hattposos nedchit.

ניתנה היום, ט"ז סיון תשפ"ג, 05 יוני 2023, בהעדר הצדדים.